

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 307/2018-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2018 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (pôvodne pod obchodným menom [REDAKOVANÉ]), [REDAKOVANÉ], právne zastúpenej spoločnosťou Jurek, advokátska kancelária, s. r. o., Páričkova 15, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Pavel Jurek, pre namietané porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 druhej vety Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 13 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na rovnosť podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, princípu právnej istoty zaručeného v čl. 1 ods. 1a 2 a princípu rovnosti a zákazu diskriminácie vyplývajúceho z čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Up 474/2017 a jeho upovedomením o vyrubení súdneho poplatku zo 4. decembra 2017 (sp. zn. Rvp 297/2018) a postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Up 540/2017 a jeho upovedomením o vyrubení súdneho poplatku z 18. decembra 2017 (sp. zn. Rvp 321/2018) a takto

r o z h o d o l :

[REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažnosťami podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) doručenými Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 9. februára 2018 (sp. zn. Rvp 297/2018) a 13. februára 2018 (sp. zn. Rvp 321/2018) sa obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [do 30. apríla 2018 vykonávajúca činnosť pod obchodným menom [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“)], domáhala vydania nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jej v záhlaví označených základných práv a slobôd podľa ústavy a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ku ktorým malo dôjsť postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Up 474/2017 a jeho upovedomením o vyrubení súdneho poplatku zo 4. decembra 2017 (sp. zn. Rvp 297/2018) a postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Up 540/2017 a jeho upovedomením o vyrubení súdneho poplatku z 18. decembra 2017 (sp. zn. Rvp 321/2018) a ktorým by napadnuté upovedomenia zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Ústavný súd uznesením pléna č. k. Pls. ÚS 6/2018-7 z 25. apríla 2018 spojil [podľa § 166 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov v spojení s § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] na spoločné konanie sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 297/2018 a sp. zn. Rvp 321/2018, ktoré sú ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 297/2018 z dôvodu hospodárnosti konania, keďže ide o právne a skutkovo súvisiace veci a zároveň sú v nich totožné strany sporu.

3. Z obsahu sťažností a ich príloh vyplýva, že sťažovateľka uzavrela 18. októbra 2017 so spoločnosťou [REDAKOVANÉ] (ďalej len „postupca“) zmluvu o postúpení pohľadávok č. 2017/10/217, na základe ktorej boli na sťažovateľku postúpené pohľadávky

v celkovej výške 329 601,31 € s prísl., ktoré postupca evidoval voči dlžníkovi [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „dlžník“). Pohľadávky vznikli postupcovi na základe riadneho dodania zdravotníckeho materiálu dlžníkovi, za ktorý dlžník nezaplatil. Sťažovateľka preto podala okresnému súdu návrhy na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní. V konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 11 Up 474/2017 si uplatnila istinu vo výške 164 078,81 € s prísl. a v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Up 540/2017 si uplatnila istinu vo výške 165 522,50 € s prísl. V označených konaniach navrhovala jej oslobodenie od platenia súdneho poplatku, čo odôvodňovala poukazom na § 4 ods. 1 písm. c) zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), podľa ktorého je od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho poistenia, sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, starobného dôchodkového sporenia, doplnkového dôchodkového sporenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnych dávok a príspevkov, pomoci v hmotnej núdzi, peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím, sociálnych služieb, aktívnych opatrení na trhu práce a poskytovania zdravotnej starostlivosti.

4. Okresný súd upovedomeniami zo 14. decembra 2017 a 4. januára 2018 sťažovateľku informoval o vyrubení súdneho poplatku za podanie návrhov vo výške 4 992 € a 4 965,50 €. V upovedomeniach poukázal na právnu úpravu vzťahujúcu sa na poplatkovú povinnosť v upomínacom konaní (§ 11c ods. 1 až 4 zákona o súdnych poplatkoch). Nadväzne na to okresný súd konštatoval, že automatizovaný systém na generovanie súdnych poplatkov sťažovateľke súdny poplatok nevygeneroval, pretože sťažovateľka nesprávne vo svojich návrhoch označila, že konanie je vecne oslobodené od súdneho poplatku. Preto jej okresný súd súdne poplatky vyrubil a upovedomil ju, že ak do 15 dní odo dňa doručenia platobného predpisu súdny poplatok nezaplatí, okresný súd nebude na návrh na vydanie platobného rozkazu prihliadať (§ 11c ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch).

5. Sťažovateľka sa s postupom okresného súdu v napadnutých konaniach nestotožňuje a pred ústavným súdom tvrdí, že podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch je od súdneho poplatku oslobodené aj takéto súdne konanie.

6. Na základe uvedeného sťažovateľka v petite oboch sťažností žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že napadnutými upovedomeniami okresného súdu boli porušené jej v záhlaví označené práva. Zároveň od ústavného súdu žiada, aby napadnuté upovedomenia okresného súdu zrušil, aby mu veci vrátil na ďalšie konanie a aby jej priznal náhradu trov konania.

II.

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

11. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať taký návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

12. Sťažovateľka pred ústavným súdom namieta, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach, konkrétne upovedomeniami o vyrubení súdneho poplatku, došlo k porušeniu jej v petite sťažnosti označených práv, a to z dôvodu, že podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch je takéto súdne konanie od súdneho poplatku oslobodené.

13. Bez toho, aby sa ústavný súd zaoberal obsahom predmetných upovedomení o vyrubení súdneho poplatku alebo podrobnou sťažnostnou argumentáciou sťažovateľky, konštatuje, že upovedomením o vyrubení súdneho poplatku nie je poplatníkovi (v tomto prípade sťažovateľke) ukladaná povinnosť zaplatiť súdny poplatok. V prípade upovedomenia o vyrubení súdneho poplatku ide totiž o administratívny úkon súdu, ktorým sa poplatník vyzýva na splnenie si povinnosti, ktorá vyplýva priamo zo zákona a vzniká okamihom podania návrhu na súde [§ 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch]. Účelom upovedomenia o vyrubení súdneho poplatku teda nie je uloženie samotnej povinnosti zaplatiť súdny poplatok, ale upozornenie poplatníka na následky jej nesplnenia. Povinnosť zaplatiť súdny poplatok vznikla sťažovateľke už podaním návrhov, a to napriek tomu, že ona sama v nich označila, že konanie je oslobodené od súdneho poplatku.

14. Na základe uvedeného je teda už na prvý pohľad zrejmé, že upovedomenie o vyrubení súdneho poplatku nepredstavuje rozhodnutie alebo iné opatrenie, ktorým by súd ukladal poplatkovú povinnosť, a preto ňou nemožno zasiahnuť do sťažovateľkou označených práv podľa ústavy a dohovoru.

15. Ústavný súd preto dospel k záveru, že v tomto prípade neexistuje žiadna vzájomná príčinná súvislosť medzi postupom okresného súdu v napadnutých konaniach a namietaným porušením práv sťažovateľky.

16. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené.

17. Keďže sťažnosti sťažovateľky boli pri jej predbežnom prerokovaní odmietnuté, ústavný súd sa jej ďalšími požiadavkami nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v danom prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2018